

Sygn. akt IV U 1887/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2013r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E.

z dnia 13 sierpnia 2013r. znak: (...)

o świadczenie przedemerytalne

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1887/13

UZASADNIENIE

Skarżąca M. R. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. z dnia 13 sierpnia 2013r., znak (...), odmawiającej jej prawa do świadczenia przedemerytalnego wskutek wniosku złożonego dnia 26 czerwca 2013r. Wnioskodawczyni twierdziła, że spełnia kwestionowaną w decyzji przesłankę do przyznania jej wnioskowanego świadczenia w postaci trzydziestoletniego okresu uprawniającego do emerytury. Skarżąca domagała się uwzględnienia w tym okresie okresów zatrudnienia, w tym w oparciu o umowę zlecenia, pobierania renty chorobowej (w latach 1996-1999), świadczenia pielęgnacyjnego z tytułu rezygnacji z zatrudnienia w związku z opieką nad osobą niepełnosprawną, pobierania zasiłku dla bezrobotnych oraz pracy w gospodarstwie rolnym od ukończenia 16 lat do dnia poprzedzającego podjęcie zatrudnienia.

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w E. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. Zaznaczono, że podstawą odmowy jest fakt, że ubezpieczona nie udowodniła wymaganych 30 lat okresu uprawniającego do emerytury. Uwzględnienie okresu pracy w gospodarstwie rolnym nadal nie powodowałoby, że skarżąca będzie się legitymować wymaganym okresem. Okres pobierania renty inwalidzkiej nie jest okresem składkowym ani nieskładkowym. Przy obliczaniu tego okresu okres zatrudnienia w oparciu o umowę zlecenia został już uwzględniony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Skarżąca urodziła się w dniu (...), zatem 55 lat ukończyła w dniu (...). Wnioskodawczyni pozostawała w stosunku pracy w następujących okresach:

– od dnia 3 stycznia 1977r. do dnia 31 stycznia 1986r. (w tym w dniach od 12 lutego 1981r. do 21 września 1982r. i od 29 grudnia 1982r. do 31 stycznia 1986r. korzystała z urlopu wychowawczego),

- od dnia 1 lutego 1986r. do dnia 28 października 1990r. (w tym w dniach od 9 listopada 1988r. do 28 października 1990r. korzystała z urlopu wychowawczego),
- od dnia 29 października 1990r. do dnia 31 lipca 1992r.,
- od dnia 10 maja 1995r. do dnia 30 listopada 1995r.,
- od dnia 1 czerwca 2003r. do dnia 7 października 2003r.,
- od dnia 1 września 2005r. do dnia 8 września 2006r.,
- od dnia 24 września 2007r. do dnia 31 stycznia 2009r. (w tym w dniach od 14 maja 2008r. do 28 sierpnia 2008r. korzystała z zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego),
- od dnia 1 września 2009r. do dnia 25 marca 2010r.,
- od dnia 1 września 2011r. do dnia 31 marca 2012r.
- i od dnia 9 lipca 2012r. do dnia 15 grudnia 2012r., przy czym ten ostatni stosunek pracy ustał wskutek wypowiedzenia przez pracodawcę umowy o pracę wobec likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych.

(bezsporne, ponadto świadectwa pracy w aktach ZUS dot. kapitału początkowego k.7-10, 17-18, 21-22 i świadczenia przedemerytalnego k.11-15, 17 i 22, poświadczenie okresów pobierania zasiłku chorobowego k.26 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

W okresie od dnia 1 października 1996r. skarżącej przysługiwało prawo do renty inwalidzkiej III grupy, które z dniem 1 stycznia 1999r. przekształciło się w prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo to przysługiwało wnioskodawczyni do dnia 30 kwietnia 1999r.

(bezsporne, ponadto decyzje k.27-28, 41 i 52-53 akt ZUS dot. renty)

W następujących dniach ubezpieczona pobierała zasiłek dla bezrobotnych:

- od 2 sierpnia 1992r. do 31 lipca 1993r.,
- od 6 grudnia 1995r. do 30 września 1996r.,
- od 3 czerwca 1999r. do 2 czerwca 2000r.,
- od 19 września 2006r. do 18 września 2007r.,
- od 10 lutego 2009r. do 31 sierpnia 2009r.,
- od 27 marca 2010r. do 4 września 2010r.
- oraz od 25 grudnia 2013r. i nadal.

Wnioskodawczyni nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, a w okresie od dnia 25 grudnia 2012r. nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

(bezsporne, ponadto zaświadczenie PUP k.10 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

W okresie od dnia 22 grudnia 2010r. do dnia 1 września 2011r. wnioskodawczyni pobierała świadczenie pielęgnacyjne tytułu rezygnacji z zatrudnienia w związku z opieką nad osobą niepełnosprawną – siostrą skarżącej.

(bezsporne, ponadto pismo (...) w G. k.16 akt ZUS dot. świadczenia przedemerytalnego)

W dniach od 2 kwietnia do 30 czerwca 2012r. wnioskodawczyni była zatrudniona w oparciu o umowę zlecenia.

(bezsporne, ponadto zaświadczenie k.19 w aktach ZUS dot. kapitału początkowego)

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszym rzędzie należy wyjaśnić, że stan faktyczny sprawy w zakresie wystarczającym dla rozstrzygnięcia, przez co należy rozumieć ustalenie dat początkowych i końcowych okresów uprawniających do emerytury od pierwszego zatrudnienia skarżącej (3 stycznia 1977r.) do ustania ostatniego stosunku pracy (15 grudnia 2012r.), okazał się bezsporny. Z powołanych przez skarżącą okresów uprawniających do emerytury, które nie zostały uznane za udowodnione przez pozwanego, na ewentualne uwzględnienie mógłby zasługiwać tylko okres pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16. roku życia (tj. od dnia 13 września 1973r.) do dnia 2 stycznia 1977r., czyli 3 lata, 3 m-ce i 20 dni, który był jednak zbyt krótki, aby uzupełnić do wymaganych 30 lat prawidłowo ustalony przez organ rentowy pozostały okres uprawniający do emerytury, wynoszący łącznie 25 lat, 6 m-cy i 20 dni. W tej sytuacji nie przeprowadzono wnioskowanych przez ubezpieczoną dowodów z zeznań świadków i jej przesłuchania, gdyż dowody te nie mogły być przydatne dla rozstrzygnięcia (art. 227 kpc).

Co do podstawy prawnej rozstrzygnięcia należy więc wyjaśnić, że z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. z 2013r. poz. 170) wynika, iż prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje m.in. kobiecie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat, a przy tym po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych spełnia łącznie następujące dalsze warunki: po pierwsze nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, po drugie w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych i po trzecie złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Skarżąca bezspornie do dnia rozwiązania trwającego nie krócej niż 6 miesięcy ostatniego stosunku pracy ukończyła 55 lat, przy czym rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, tj. wskutek wypowiedzenia stosunku pracy przez pracodawcę na podstawie art. 30§1 pkt 2 kp. Ponadto wnioskodawczyni była zarejestrowana przez wymagany okres jako bezrobotna z prawem do zasiłku i w tym czasie nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji pracy. Spór ograniczał się więc do oceny, czy wnioskodawczyni legitymuje się okresem uprawniającym do emerytury nie krótszym niż 30 lat.

Wobec tego w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę na to, że zgodnie z powołanym art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, dla uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego konieczne jest spełnienie przesłanek dotyczących wieku i okresu uprawniającego do emerytury już na dzień ustania ostatniego stosunku pracy, tj. w okolicznościach niniejszej sprawy na dzień 15 grudnia 2012r. Niewątpliwie nie ma więc podstawy prawnej, aby do tego okresu doliczyć ostatni okres pobierania przez skarżącą zasiłku dla bezrobotnych, czyli okres od dnia 25 grudnia 2012r.

Po drugie trzeba podkreślić, że – jak wynika z raportu ustalenia uprawnień do świadczenia (k.35-37 akt ZUS dot. wniosku o świadczenie przedemerytalne) – pozwany uznał za udowodnione wszystkie wskazywane przez wnioskodawczynię okresy zatrudnienia od dnia 3 stycznia 1973r. do dnia 15 grudnia 2012r. (w tym w oparciu o umowę zlecenia) oraz pobierania przez nią w tym czasie zasiłku chorobowego, zasiłku dla bezrobotnych i świadczenia

pielęgnacyjnego z tytułu sprawowania opieki nad niepełnosprawną siostrą, z jednym tylko ograniczeniem, tj. ograniczeniem do 6 lat (a więc o 8 m-cy i 1 dzień) okresu nieskładkowego z tytułu korzystania z urlopów wychowawczych. Ograniczenie było jednak w pełni uzasadnione, co jednoznacznie wynika z art. 7 pkt 5 ppkt a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr. 153 poz. 1227 ze zmianami, powoływanej dalej jako „ustawa emerytalna”).

Po trzecie – okres pobierania renty inwalidzkiej i z tytułu niezdolności do pracy nie jest wymieniony ani jako okres składkowy, ani jako okres nieskładkowy w definiujących te pojęcia art. 6 i 7 ustawy emerytalnej, a więc nie może być doliczony do okresów uprawniających do emerytury, udowodnionych przez skarżącą. Należy jedynie zaznaczyć, że wnioskodawczyni na określenie prawa przysługującego jej w latach 1996-1999 mylnie posługuje się pojęciem renty chorobowej (traktowanej jako okres nieskładkowy – art. 7 pkt 2 ustawy emerytalnej), tj. prawa, któremu odpowiada obecne świadczenie rehabilitacyjne. W rzeczywistości skarżącej przysługiwało prawo nie do renty chorobowej, a do renty początkowo inwalidzkiej III grupy, a następnie – z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

Skoro ustalenie przez pozwanego okresów uprawniających wnioskodawczynię do emerytury z lat od 1977r. (od dnia 3 stycznia) do 2012r. (do dnia 15 grudnia) było prawidłowe, zaś ewentualne doliczenie okresu wskazywanej przez skarżącą pracy w gospodarstwie rolnym nie dałoby oczekiwanej przez nią sumy 30 lat (byłoby to niecałe 29 lat), Sąd ocenił, że zaskarżona decyzja odpowiada prawu, jako że ubezpieczona nie spełnia jednej z wymaganych łącznie przesłanek przyznania jej świadczenia przedemerytalnego. Skutkowało to oddaleniem odwołania na podstawie art. 477¹⁴§1 kpc.